

Sny a posmrtný život

Jane Roberts ve své knize **SETHOVY PROMLUVY** (vydalo ji nakladatelství Pragma, V Hodkovičkách 2/20, 147 00 Praha 4, www.pragma.cz) do slovně uvádí vše, co ve stavu tranzu přijímá od Setha, osobnosti bez fyzické podoby. Seth vysvětluje například reinkarnační vztahy, příběh prvopočátku a multidimenzionálního Boha, odhaluje skutečný příběh Ježíše a co se stalo na Kalvárii, popisuje tři ztracené civilizace, které existovaly ještě před Atlantidou... Následující ukázka je z kapitoly *Stav „smrti“ po životě*.

* * *

Posmrtné prostředí se vám nebude zdát tak nepřátelské a nepochopitelné, když pochopíte, že přináší podobné situace jako váš současný život.

Ve snu vstupujete do stejných dimenzí reality, stejně jako v posmrtné existenci. Nejste si však schopni zapamatovat nejdůležitější části nočních dobrodružství. A ty, které si vybavíte, se vám zdají chaotické. Na vašem stupni rozvoje nejste schopni vědomě pracovat na více rovinách reality.

Jakmile vaše fyzické tělo usne, ocitnete se v prostředí, kam se dostanete po smrti. Máte stejně tvořivou energii a schopnost být aktivní, jak to bude možné až po vaší fyzické smrti. Zjednodušeně řečeno, obrátíte svoji pozornost na jiné dimenze.

Běžně si pamatujete události z bdělého života. Vzpomínáte na svá fyzická setkání a situace, které dodávají vašemu životu plynulost. Vaše snící já má stejně velkou paměť a stejně množství vzpomínek. Jako existuje posloupnost a plynulost ve vašem každodenním životě, existuje i ve spánku.

Část vašeho já si uvědomuje každou zkušenost a událost, kterou procházíte ve snu. **Sny nejsou o nic větší halucinace, než váš každodenní život. Vaše bdělé já sní stejně jako se vaše snící já zapojuje do života.** Vy sami jste autorem svých snů stejně tak jako každodenních událostí. I vaše denní zkušenosti jsou sny. Podívejte-li se na vaše snící já nebo o něm přemýšlíte, činíte tak s předsudky. Jste přesvědčeni, že vaše realita je opravdu jediná a pravá, zatímco sny považujete za pouhé iluze.

Sen je vám daleko přirozenější, a pokud v něm nenacházíte soudržnost a souvislost, je to proto, že jste příliš hypnotizováni představou, že žádná neexistuje. Snažte se vyložit si svá noční dobrodružství podle měřítek fyzického světa a máte tendenci napasovat je do vašeho omezeného a zkresleného pohledu na realitu.

Do určité míry je to přirozené. Máte k tomu jisté důvody. Přijali jste určitá

pravidla a plníte úkol. Je však třeba, abyste dali prostor rozvoji a překročili omezení vašeho vědomí. **Je velmi obtížné si přiznat, že jste v mnoha směrech daleko úspěšnější a tvořivější ve spánku, než v bdělém stavu.** Nechcete si přiznat, že vaše snící tělo dokáže i létat. Je snazší předstírat, že všechny tyto zkušenosti jsou symbolické, neskutečné, a rozvíjet složité teorie vysvětlující například létací sny.

Pravda je jednoduchá, v „létacím“ snu skutečně letíte. Dostanete se do prostředí a podmínek, které jsou přirozené vědomí nesoustředěnému na fyzickou realitu. Můžete tedy získat zkušenosti podobné posmrtným. Hovoříte se zemřelými přáteli či příbuznými a znovu prožíváte některé minulé zážitky, procházíte se na místech, kde jste byli před padesáti lety fyzického času, cestujete prostorem, potkáváte své průvodce, dostáváte instrukce, učíte ostatní, děláte významnou a užitečnou práci, řešíte problémy, máte halucinace.

Fyzický svět činí rozdíl mezi myšlenkou a předmětem, ale ve snu je to totéž. Nejlepším způsobem, jak se předem seznámit s posmrtnou realitou, je prozkoumat a porozumět charakteru vlastních snů. Nemnoho lidí se tím však zabývá.

Je to nejjednodušší způsob, jak se necítit osamělí, až celou svoji pozornost zaměříte na posmrtnou realitu.

Pokud je vaše vědomá paměť silně spojena s fyzickým tělem, smysl si většinou nepamatuje, že ve spánku opouští tělo. Ve snu si pamatujete všechny bytosti, se kterými jste se setkali v jiných snech, bez ohledu na to, zda to byly osoby známé, či neznámé. **Ve snu se setkáváte s blízkými přáteli, kteří žijí v jiné části světa, a stáváte se cizincem v každodenní realitě.**

Stejně jako má vaše každodenní snažení svůj cíl a účel, stejně tak mají jistý význam a důležitost i vaše snová dobrodružství. Ta budou pokračovat i po smrti. Život, energie a kreativita, skrývající se za vaší fyzickou existencí, jsou promítány právě do těchto dimenzí. Jste tedy fyzickým promítnutím svého snícího já.

Snící já, jak jej vnímáte, je jen stín své vlastní reality, je to psychologický bod, který spojuje všechny části vaší identity. Tuto hlubokou přirozenost si uvědomují pouze ti nejvíce pokročilí. Představuje jeden silný, sjednocující prvek vaší identity. Jeho zkušenosti jsou živější a bohatší, než zkušenosti fyzického já, které znáte.

Představte si, že jste dítě, a já se vám snažím vysvětlit, jaké bude vaše

zralé a dospělé já. Popíšu vám to asi tak, že dospělé já je vlastně do jisté míry vaší součástí, promítnutím toho, co jste nyní. Dítě by reagovalo: „Ale co se stane se mnou? Musím zemřít, abych se stal dospělým já? Nechci se změnit. Jak se mohu stát dospělým já, které se liší od mého já, aniž bych musel zemřít?“

Podobně je tomu s vaším vnitřním já, které si začnete uvědomovat ve snu. Nemusíte obdivovat jeho vyspělost a schopnosti, protože jsou to do jisté míry vaše schopnosti. Stejně tak schopnosti dospělého člověka náležely už dítěti. Ve snu se naučíte, kromě jiných věcí, vytvářet svoji fyzickou realitu, den za dnem, stejně jako formovat svoji fyzickou existenci. **Ve snu opravdu řešíte své problémy, zatímco v bdělém stavu si pouze uvědomujete možnosti a způsoby jejich řešení, které jste se naučili ve snu.** Stanovíte si cíle, stejně jako po smrti volíte další inkarnaci.

Je velmi obtížné slovy popsat jakoukoli psychologickou strukturu. K vysvětlení charakteru osobnosti používáte různé výrazy: id, podvědomí, ego, superego, názvy pro všechny stránky, které tvoří vaši fyzickou osobnost. Snové já je stejně komplikované. Některé jeho části se uplatňují ve fyzické realitě, jiné na rovině úspěchu a kreativity, které jsou nezbytné k fyzickému přežití, ostatní při komunikaci. Další části osobnosti, které jsou vám nyní neznámé, spolupracují s duší neboli celistvostí, podstatou, skutečným multidimenzionálním já.

Duše vytváří hmotu, a tudíž i fyzickou existenci. Má pro to svůj důvod, nemá smysl odpírat si radost a potěšení fyzického života. Vnitřní smysly a cesty by vás však měly vést k vyššímu poznání krásy a smyslu života.

Radost a růst jsou důkazem, že využíváte své schopnosti a objevujete vnitřní dimenze se stejně velkým nadšením a entuziasmem.

Pokud správně chápete a vnímáte tyto záležitosti, můžete se předem dobře seznámit s posmrtnými krajinami a zkušenostmi. Zjistíte, že jsou stejně živé a skutečné, jako ty, které dobře znáte. Tyto objevy naprosto změni vaše předsudky o životě po smrti. Je velmi důležité zbavit se jich, protože brání ve vašem rozvoji. ■

(Pozn. redakce: Z textu byly vypuštěny poznámky o době konání sezení či poznámky Jane a jejího manžela, který sloužil výpovědi své ženy, diktované jí Sethem, zapisoval.)